XXIII. IDEM Conventui de Conchis [24]. [an. 1199. *Româ in Galliam.*]

Si duo ſunt delegati cum clauſula, quòd ſi ambo &c. *uno recuſato, alter ſolus procedere poteſt; nec tenet proceſſus, ſi cum recuſato procedat.*

CUm ſuper [a] Abbatia Monaſterii veſtri [b], inter vos & S. quondam Abbatem veſtrum fuiſſet quæſtio agitata, demum ſuper ea ad Leſion. [c] [25] Epiſcopum & Abbatem de Becco [26] noſtræ fuerant [d] Literæ deſtinatæ: *Et infrà.* † Quamvis ſolus Abbas antequam appellaretur ab eo, juxta formam Literarum noſtrarum procedere potuiſſet; quia tamen pro eo, quòd cum ipſo Epiſcopo interlocutus eſt appellationem priùs ab eodem Epiſcopo interpoſitam non tenuiſſe de Jure ſine ipſo, cùm [e] poſſet & nollet negotio intereſſe, per conſequentiam [f] confeſſus eſt ſe non poſſe mandatum Apoſtolicum adimplere; nec ſuæ intentionis extitit, ut ſine Conjudice ſuo aliquid diffineret: & cum eo, qui tum Judex eſſe deſierat, aliquid ſuper prædicto negotio ritè diſponere non valebat, voluntate ac poteſtate ſibi mutuò adverſantibus; cùm noluerit, quod potuerit; & quod voluerit, adimplere nequiverit [g]: quod à duobus factum fuerat [h], effectum non potuit de Jure obtinere.

[a] *Cap. 2. eod. tit. in* III. *Compil.*
[b] *al.* veſtri de Conchis.
[c] Lexovien.
[d] fuerunt.
[e] dum.
[f] conſequens.
[g] Vide *l. ſi cùm tuam pecuniam, cum Gloſ. in verb. negotior. geſtor. in fin. C. de contrah. & committ. ſtipul.*
[h] fuit.

¶ PITH. [24] *De Conchis.*] Ebroicenſis diœceſis. *Tax. Beneſic.* Ordericus Vitalis Monachus Ebrulſianus, *lib.* 4. *hiſtor. Eccleſ.* Igitur Rogerius de Tœnio Cœnobium Caſtellionis, aliàs de Conchis conſtruxit, &c.

[25] *Leſionen.*] *Lexovienſem.*

[26] *De Becco.*] Herluinus miles voti ſui memor, ſæculum reliquit, & in patrimonio ſuo, in loco qui *Beccus* dicitur, Cœnobium ſanctæ Dei genitrici Mariæ condidit. Idem Orderic. *ibid.*

XXIV. IDEM Archiepiſcopo Toletano [27]. [c. an. 1203. *Romà fortè in Hiſpaniam.*]

Si juriſdictio Delegati expirat in termino peremptorio, quem Partibus aſſignavit; poſt congruam horam peremptorii Judex non expectabit contumacem. Si non expirat; poteſt expectare in diem alteram, & iterùm citare, ſi vult.

COnſuluit [i] nos tua Fraternitas, utrùm cùm ad recipiendos teſtes, depoſitiones publicandas eorum, vel ſententiam proferendam peremptoriè citatæ ſunt Partes, & earum altera ſe abſentat contumaciter die data; an circa ultimam partem ſaltem diei ſit in negotio procedendum, vel in diem expectandum potius ſubſequentem: & ſi expectaveris, utrùm contumax iterùm ſit citandus, cùm non fuerit die Partibus aſſignatâ proceſſum? † Nos autem credimus diſtinguendum, utrùm juriſdictio duret poſt terminum peremptorium, an expiret in illo. Si durat in diem alteram; æquitate ſuadente, poteris expectare: nec erit Pars contumax peremptorio elapſo citanda, niſi gratiam fecerit ei benignitas Judicantis. Si autem expiret; niſi Partes, cùm id noverint, ſe tibi præſentaverint eâ horâ, quâ congruè poſſis procedere ad exequendum id, propter quod eis legitimè terminum peremptorium aſſignaſti; extunc exequi poteris quod intendis, ne fruſtrà judicialis inſtantia evaneſcat. Ne verò judicium Eccleſiaſticum exerceatur in tenebris, quia juxta teſtimonium Veritatis [k]; *Qui malè agit, odit lucem;* licèt etiam ſecundum conſuetudinem & conſtitutiones Legitimas more Romano dies à medietate noctis incipiat [l], & in medio [m] noctis deſinat ſubſequentis (unde quod in duabus dimidiatis noctibus agitur, perinde ſanxit habendum Legalis autoritas, ac ſi qualibet parte lucis agatur:) Nos tamen eam procedendi horam congruam intelligimus, ex qua poſſis ante noctis tenebras perficere quod incumbit. Porrò diſcretus Judex in aſſignatione peremptorii, non debet juriſdictionem ſuam (niſi neceſſitas exigit) adeò coarctare [n].

[i] *Cap. 3. eod. tit. in* III. *Compil.*
[k] *Joan.* 3.
[l] Vide *l. more Romano, ff. de fer. Bart. in l. aut facta, §. tempus, ff. de pœn. & l. hæc verba, in fin. ff. de verb. ſign.*
[m] *al.* medietate.
[n] Vide Abb. *in hunc locum.*

¶ PITH. [27] *Toletano.*] V. C. *Torcellano.*

XXV. IDEM Abbati de Bordellia [o] [28], & Priori Sancti Sepulcri. [c. an. 1204. *Romà in Angliam.*]

Ex nova cauſa removetur Delegatus, etiam poſt litem conteſtatam, & alius ſubrogatur.

INſinuante [p] R. Rectore Sancti Saldati [q] [29], ad Audientiam noſtram pervenit, quòd cùm cauſam, quæ ſuper jure parochiali inter ipſum & T. [30] vertebatur, Vigoren. Epiſcopo, & Conjudicibus ſuis à nobis obtinuerit delegari, poſtmodum (licèt fuerit in eadem quæſtione proceſſum) tractu temporis ante diffinitivæ ſententiæ calculum idem Epiſcopus dictum R. in familiarem admiſit, ſine quo alii Conjudices [r] (ſecundùm quod in noſtris Literis mandabatur) in cauſa procedere non valebant, & alter ipſorum Conjudicum [ſ] Officialis eſt Epiſcopi ſupradicti; propter quod adverſæ Parti poterat ſuſpectus haberi: unde cùm tam Epiſcopus, quàm Officialis prædictus (utpote quos idem R. in Judices poſtularat [t], & ipſe familiaris eorum poſtmodum eſt effectus) ab adverſa Parte poſſent meritò recuſari, deciſionem ipſius cauſæ veſtræ petiit Diſcretioni committi. † Quocirca mandamus, quatenus ſi eſt ita (niſi poſtquam familiaris ejus eſt effectus, litigare conſenſerit coram illo) in cauſa, ſecundùm priorum [u] continentiam Literarum (ratione prævia) procedatis; alioquin Partes ad priorum Judicum revertantur examen.

[o] *al.* Boros. *al.* Bordellis.
[p] *Cap.* 4. *eod. tit in* III. *Compil.*
[q] *al.* Albati.
[r] judices.
[ſ] judicum.
[t] poſtulavit.
[u] priorem.

¶ PITH. [28] *De Bordellia.*] *de Bordella.*

[29] *Saldati.*] Fortè Oſvvali Gloceſtrenſis, de quo contentiones inter Archiepiſcopos Cantuarienſem & Eboracenſem, *pag.* 124. *hiſtor. Cantuarienſis, de Epiſc. Cantuarienſ.*]

[30] *T.*] *Thomam*, Rectorem Capellæ Sancti Joannis de Glovernia, Vvigornienſis diœceſis. *hiſt. Cantuar.*

XXVI. IDEM Priori Sancti Fridiani [x]. [c. an. 1205. *Romà in Hetruriam.*]

[x] *al.* Epiſcopo Præneſtino.

Delegatus Papæ ſententiam ſuam exequi poteſt uſque ad integrum annum. Hoc dicit, & eſt caſus ſingularis.

QUærenti [y] quid per cenſuram Eccleſiaſticam [z]: *Et infrà.* Si verò Delegatus à nobis excommunicet illum, qui rei judicatæ parère contemnit; licèt aliquibus videatur, quòd ſuo ſit functus officio, ut alterius non habeat ex delegata ſibi juriſdictione proceſſum: alii autem dicant, quòd juriſdictio ejus duret donec ſententiæ pareatur, ut interim abſolvere poſſit parere volentem. † Nos tamen per æquitatis ſemitam incedentes præſentium autoritate ſtatuimus, ut Delegatus à nobis nôn ſolùm uſque ad quadrimeſtre tempus, quod ad ſolvendum debitum à lege Reo conceditur; ſed uſque ad integrum annum juriſdictionem ſibi commiſſam, ad exequendum ſententiam valeat exercere; ſicut obſervatur in illo, qui ante litis conteſtationem [a] contumax invenitur.

[y] *Cap.* 5. *eod. tit. in* III. *Compil.*
[z] Quid per cenſuram Eccleſiaſticam intelligatur, traditur *in cap. quærenti, infrà, de verb. ſignif.*
[a] litem conteſtatam.

XXVII. IDEM Cantuarien. Archiepiſcopo. [c. an. 1206. *Romà in Angliam.*]

Delegatus Papæ poteſt principium, medium, & finem cauſæ conjunctim & diviſim ſubdelegare. Hoc dicit uſque ad §. Verùm.

SUper quæſtionum [b] articulis, de quibus nos conſulere voluiſti, taliter reſpondemus, quòd per conſtitutionem noſtram conſultationi Alexandri Papæ nullatenus [c] derogatur; ſed illa per iſtam exponitur: imò in iſta veriùs, quæ in illa fuerant prætermiſſa, ſupplentur. Ipſe namque reſpondit, quòd ſi ſuper cauſa, quæ alicui ex Apoſtolica delegatione committitur, à perſonis Eccleſiaſticis, unà vel pluribus, quibus Delegatus (ut parcat laboribus Partium & expenſis) cauſæ cognitionem ipſius, & teſtium examinationes, ſententiâ [31] ſibi reſervatâ, committit, appellatio [d] fuerit interpoſita; hujuſmodi appellationis intuitu cauſam indefinitiam relinquere non tenetur. † Nos autem ſtatuimus, quòd licèt is, cui cauſa committitur remota appellatione, non poſſit eam aliis ſine provocationis obſtaculo delegare [32]: tamen Delegatus à nobis vel Judex quicumque non tam cognitorem, quàm executorem ad aliquem [e] certum articulum, quempiam deputaverit; ab eo (niſi modum excedat) non liceat appellari, dummodo de partium deputetur, vel recipiatur aſſenſu. Quòd ſi Delegatus à nobis vel litis exordium, vel cauſæ finem, necdum totum negotium ei duxerit committendum; ab ipſo tamquam à Judice licitè provocetur: cùm & lis ante Judicem debeat conteſtari, & cauſa per Judicem diffiniri. Intentionis igitur noſtræ fuit (ſicut ex tenore conſtitutionis præmiſſæ poteſt liquidò deprehendi) quòd ut judicialis autoritas liberiùs valeat exerceri, Delegatus à nobis licitè poſſit, & principium & finem, & medium cauſæ ſibi commiſſæ, non ſolùm conjunctim, ſed etiam diviſim alii delegare [f] [33]: non obſtante quod dicitur, quòd Judex debet cognoſcere per ſeipſum in principio, in medio, & in fine; cùm antequam ferat ſententiam, univerſa quæ acta ſunt in judicio, inveſtigare debeat diligenter.

[b] *Cap.* 1. *eod. tit. in* III. *Compil.*
[c] *In aliquot vetuſtis ita:* Conſtitutioni Alexandri Papæ prædeceſſoris noſtri nullatenus, &c.
[d] In cauſa appellationis multa ſalubriter cavit Conc. Trid. *ſeſſ.* 13. *de reform. c.* 1. *& ſeſſ.* 24. *de reform. c.* 10. *&* 20. *& aliis locis.*
[e] *In aliquot manuſcr. ita:* ad diſcutiendum aliquem.
[f] Vide *l. à judice, C. de jud. & Gloſ. in l. ſæpè audivi, ff. de offic. præſid.*

A Subdelegato cum juriſdictione appellari poteſt: ſecùs ſi ſine juriſdictione, niſi modum excedat; tunc enim poteſt recuſari, niſi datus ſit de Partium conſenſu. Abbas.

§. 1. Verùm cùm totam cauſam committit alicui, vel principium aut medium ipſius, ab eo, tamquam à Judice poteſt licitè provocari. Cùm autem alicui medium [g] tantùm committit; ab ipſo tamquam ab Auditore provocari non poteſt: niſi mandati fines excedat [h], vel meritò ſit ſuſpectus; unde ne valeat recuſari, providè ſtatuimus, ut de Partium detur vel recipiatur aſſenſu.

[g] media.
[h] Vide *auth. qua in provincia cum not. C. ubi de crim. ag. op.*

A Subdelegato non in totum, appellatur ad Subdelegantem; non autem ad primum Delegantem: ſecùs ſi in totum. Hoc dicit uſque ad §. Quem verò.

§. 2. Porrò cùm Delegatus à nobis, juriſdictionem ſuam in alium transfert totam; ſi fuerit appellandum, non ad eum, ſed ad nos appellari debebit. Cùm autem ſibi aliquid de juriſdictione reſervat [34], ſi cauſa ſit ei appellatione remota commiſſa; non ad nos, ſed ad eum poterit de Jure appellari. Unde ſi forſan appellaretur ab eo, cui medium cauſæ committitur [i]; ſive cognitor vel executor dicatur, vel (quod melius eſt) auditor, pro eo quòd mandati fines excedat, vel meritò ſit ſuſpectus: nihilominus tamen Delegatus à nobis juxta conſultationem præmiſſam, cauſam poterit diffinire, ut parcatur laboribus Partium, & expenſis.

[i] *al.* cui media cauſa committitur. *al.* cui media cauſæ committuntur.

Auditor datus ſine Partium conſenſu, recuſari poteſt ut ſuſpectus, non tamen ſine cauſa. Abbas.

§. 3. *Eum verò*, quem Delegatus à nobis deputaverit auditorem, neutra Partium poterit recuſare; niſi coram eo juſtam recuſationis cauſam oſtendat [k].

[k] Facit *l. aperiſſimi, & l. cùm ſpecialis, C. de jud.*

Si unus ex duobus Delegatis Principis cum clauſula appel. re. ſubdelegat alteri acceptanti; non poteſt acceptans ſubdelegare, nec appel. re. procedere, quod tamen ante acceptationem poterat: & ſi ab iſto fuerit appellandum, appellabitur ad Papam, etiamſi fuerit ſubdelegatus non in totum. H. d. ſecundùm veriorem intellectum.

§. 4. Si verò duo ſunt à Principe delegati, & unus committit vices ſuas alteri; ille nec poteſt, nec debet [l] appellatione remota procedere, nec cauſam alii delegare [m]: quamvis in Commiſſione facta duobus contineatur expreſſum, ut appellatione remota alter poſſit procedere ſine reliquo, ſi non poſſunt ambo pariter intereſſe. Quia quod poteſt ex ſola juriſdictione ſibi [n] à Principe delegata, non poteſt cum juriſdictione ſibi à Condelegato commiſſa. Unde ſi ab eo fuerit appellatum, licèt aliquibus viſum fuerit, quòd ad Condelegatum valeat appellari; nobis tamen videtur, quòd ad primum dumtaxat appellandum eſt Delegantem, propter rationem ſuperiùs aſſignatam.

[l] *Hæc duo verba*, nec debet, *deſunt in antiquis.*
[m] Vide *l. à judice, C. de jud.*
[n] ſua.

Si Delegatus Papæ ſubdelegat non in totum; Pars à Subdelegato non poterit appellare, ex eo quòd datus ſit ſine ſuo conſenſu: poteſt tamen recuſari in oſtendendo cauſam juſtam coram Delegato; & tunc Delegatus diffiniet; à quo etiam ſi noluerit recuſationem admittere, appellatur ad Papam. Hoc dicit.

§. 5. Ejus ergo appellatio, de quo tua Fraternitas nobis ſcripſit, ſi noſtræ conſtitutionis occaſione ad noſtram Audientiam appellavit, pro eo quòd Delegatus à nobis, reſervatâ ſibi diffinitivâ ſententiâ, audientiam cauſæ commiſit quibuſdam, qui de Partium [o] aſſenſu nec dati ſunt, nec recepti: niſi contra eos juſtam recuſationis cauſam oſtenderit, vel paratus fuerit oſtendere coram Judice Delegato; non debuit impedire, quominus procederent Auditores. Qui etiamſi tamquam ſuſpecti fuiſſent meritò recuſati; Delegatus tamen à nobis nihilominus potuiſſet, ſublato appellationis diffugio, cauſam judicialiter expedire. Quòd ſi juſtam recuſationis cauſam noluit admittere Delegatus, ſed coram ſuſpectis eum litigare [p] cogebat; à tali gravamine licitè potuit [q] ad noſtram Audientiam appellare: quódque poſt [r] appellationem hujuſmodi eſt præſumptum, judicari debet irritum & inane.

[o] ipſius.
[p] audire, *in antiquis.*
[q] poterit.
[r] quidquid poſt, &c.

¶ PITH. [31] *Sententiâ.*] *Sententiæ pronunciatione.*

[32] *Delegare.*] Ut Delegatus à Principe, ſic à Pontifice Delegatus Judicem dare poteſt, nec ab eo poteſt appellari.

[33] *Alii delegare.*] *Authentic. ad hæc, C. de Judic.* hoc tamen *in nov.* 60. ſcriptum eſt de Magiſtratu publicis negotiis occupato, non de Judice à Principe delegato, cui ea conſtitutio non permittit delegare.

[34] *Aliquid de juriſdictione reſervat.*] Hoc pro Conſervatoribus privilegiorum Apoſtolicorum Delegatis à ſummo Pontifice in partibus Galliæ, inter quos eſt Abbas Sanctæ Genovefæ Pariſiis, qui etiam delegatus eſt ad cognoſcendum de appellationibus à Delegatis ſuis aut Subdelegatis cum clauſula, *ſi eas ad nos duxerimus revocandas*: & ita fuit judicatum in Supremo Galliarum Senatu, anno 1580. 29. *Jul.* inter Priorem & Conventum Abbatiæ de Ripatorio, Gallicè, *La Riveux*, Ordinis Ciſtercienſis in diœceſi Trecenſi; & Fratrem Stephanum de Nicey Abbatem S. Lupi Tricaſſini: & hoc ſit pro conſervatione ingenuitatis Eccleſiæ Gallicanæ.

XXVIII. IDEM Epiſcopo Helien. [c. an. 1206. *Româ in Angliam.*]

Delegatus Papæ, niſi malitioſè ſe exoneret, Subdelegatum compellit ad ſuſcipiendam ſubdelegationem: in coactione tamen deferet ſuæ Dignitati & perſonæ. Hoc dicit uſque ad §. Item cùm totum.

PAſtoralis [ſ] officii [35]: [*Et infrà α.*] † Conſultationi tuæ duximus [t] reſpondendum, quòd cùm delegata à Principe Juriſdictio dandi Judicem ſit à Lege conceſſa (dummodo ipſe exonerare ſeipſum malitioſè non quærat) poteſt compellere renitentem; eò quòd juriſdictio illa nullius videretur momenti, ſi coërcitionem aliquam non haberet. Delegatus tamen debet ſolicitè providere, ut ſi perſonis Superioribus (exigente neceſſitate) negotium duxerit delegandum; in coactionibus inferendis Dignitati deferat & perſonæ [u].

[ſ] *Cap. 7. eod. tit. in* III. *Compil.*
[t] *al.* taliter duximus.
[u] Vide *l. capitalium, & ibi Bart. ff. de pœn.* facit quod not. *in l.* 1. *ff. eod.*

[*α Diligentia & ſolicitudo, quam geris circa executionem Mandatorum noſtrorum, & zelus rectitudinis tuæ nos invitant, ut quamvis ſimus multiplicibus negotiorum occupationibus præpediti, eis tamen ad horam ſubtrahamus noſmetipſos, in qua tuis intendamus conſultationibus reſponſuri. Conſuluit etenim nos tuæ Fraternitatis Diſcretio, utrum ſi Delegatus à Principe cauſam ſibi commiſſam alii voluerit delegare, nolentem delegationem ſuſcipere, ad ipſam ſuſcipiendam valeat coarctare.* Sed quod de Fr. n. conſilio.]

Delegatus Papæ ſicut poteſt committere totam cauſam, ita poteſt citationem, & punire contemnentem acceptare. Abbas.

§. 1. Item cùm totum negotium alii poſſit committere Delegatus, ſicut ſuperiùs eſt expreſſum; citationis officium poteſt cuilibet (diſcretione prævia) demandare, ac punire meritò contemptorem.

Si Papa ſcienter commiſit appellationem interpoſitam à ſuo Delegato dato cum clauſula, appellatione remota; *juriſdictio primi Delegati eſt interim ſuſpenſa quoad executionem.* Hoc dicit ſecundùm verum intellectum.

§. 2. Præterea poſtulaſti, ſi cùm à ſententia lata autoritate Literarum noſtrarum, in quibus appellatio eſt inhibita, fuerit appellatum, & Literæ poſt appellationem ad Judices alios emanaverint: an ad Mandatum poſteriorum Judicum executio ſententiæ à prioribus delegata debeat retardari; ut priores Judices ipſam neque per ſe, neque per alios exequantur.

† Nos autem inquiſitioni tuæ taliter reſpondemus, quòd cùm appellationis cauſam ex certa ſcientia Judicibus aliis committimus cognoſcendam; appellationem videmur recipere, ac juriſdictionem priorum Judicum revocare [x], ut interim executio ſententiæ ſuſpendatur, donec appellationis merita pleniùs ſint diſcuſſa. *Et infrà.*

[x] Vide textum *in l.* 1. *cum ibi notat. ff. ad SC. Turpill.*

Ordinarius ad mandatum Delegati exequitur ſententiam, etiam ſi ſciat eam injuſtam. Abbas.

§. 3. Quia verò ſæpè contingit, quòd executio ſententiæ Ordinario demandatur: quæſiviſti, an ſi ipſam injuſtam eſſe cognoverit, debeat eam executioni mandare; an ſit ei potiùs ſubſiſtendum? † Attendentes itaque, quòd non cognitio, ſed executio tantùm demandatur eidem: reſpondemus, quòd cùm Ordinarius teneatur obſequi Delegato, etſi ſciat ſententiam illam injuſtam; exequi nihilominus tenetur eamdem, niſi apud eum efficere poſſit, ut ab hoc onere ipſum abſolvat. *Et infrà.*

Delegatus, qui impeditur die ſtatuta procedere, Partem hoc procurantem puniet: & quantùm ad diem illam, cauſam committet, appellatione remota, in odium procurantis; niſi Partes negotium prorogent. Abbas Sicul.

§. 4. Cùm autem ſæpè contingat ad diem, quem Judex Delegatus à nobis Partibus aſſignavit; earum alterâ procurante, ut negotium prorogetur, Judicem ipſum à Rege vel Archiepiſcopo evocari: Nos perverſorum volentes malignitatibus obviare, decernimus, ut ſi Delegato conſtiterit hoc fuiſſe alicujus Partis malitiâ procuratum, ipſam puniat animadverſione condigna; & (ne aliquod lucrum ex hujuſmodi fraude reportet) perſonæ neutri Parti ſuſpectæ, quantùm ad diem illum, committat ipſum negotium audiendum: quæ in ipſo, appellatione remota, procedat: niſi fortè Partes conſenſerint negotium prorogari.

¶ PITH. [35] *Paſtoralis officii.*] Matth. Paris, *pag.* 310. *cap.* 53. *de appellat. cap.* 1. *de Sacram. non iterand. cap. penult. de his quæ fiunt à Prælat. ſin. conſenſ. Capitul. cap.* 27. *de donat. cap.* 28. *de decim. cap.* 29. *de jur. patronat. cap.* 19. *de privileg. cap.* 4. *de exceptionib.* quæ omnia ſunt ex reſcripto ad conſulta Elionenſ. Epiſcop. ex Anglia.

XXIX. IDEM Abbati ſancti Hilarii [y] [36] magiſtro G. Canon. Teruiſino [37]. [an. 1207. *Româ in Venetiam.*]

[y] Hilarii plebano S. Pauli Caſtell. diœceſ. & magiſtro G. Can. Fuſen. Teruiſien.

Subdelegatus à Delegato Papæ juriſdictionem non habente, poteſt coërcere impedientem. Hoc dicit comprehendendo intellectum.

EX literis [z] Patriarchæ Graden. [*Et infrà α.*] † Mandamus, quatenus niſi vobis conſtiterit, quòd Literæ quæ ſecundo loco ad Archipresbyterum Paduanum impetratæ dicuntur, de prioribus Literis ad Primicerium Granden. & Plebanum ſanctæ Sophiæ obtentis expreſſam fecerint mentionem; ut per ſecundas primæ appareant revocatæ: cùm primos Judices autoritate Literarum noſtrarum juriſdictionem non ſit dubium habuiſſe, quam potuerunt poſtmodum Patriarchæ, quoad executionem ſententiæ demandare: ex qua coërcitionem etiam idem Patriarcha receperat; cùm hujuſmodi demandata juriſdictio deluſoria videretur, ſi Subdelegatus hujuſmodi coërcitionem aliquam non haberet: interdicti ſententiam ab eodem Patriarcha in Caſtellan. [38] Archidiaconum promulgatam, pro eo quòd ejuſdem Patriarchæ executionem impediens, ejus Literas [a], quibus mandatum prædictorum Judicum nunciabat, legi in publicum non permiſit [b]: tamdiu faciatis inviolabiliter obſervari, donec eidem Patriarchæ de injuriis irrogatis ſufficienter fuerit ſatisfactum. Si verò conſtiterit primas Literas, per ſecundas legitimè revocatas: cùm appareat primos Judices juriſdictionem nullam penitùs habuiſſe: & ita conſtet per conſequentiam Patriarcham ipſum non recepiſſe juriſdictionem, vel coërcitionem aliquam ab eiſdem; prædictam Interdicti ſententiam denuncietis irritam & inanem.

[z] *Cap.* 8. *eod. tit. in* III. *Compil.*
[a] *al.* ejúſque literas.
[b] Vide *l. ſi quis id quod, ff. de juriſd. omn. jud.*

[*α Accepimus, quòd cùm dil. ſi. Granden. Primicerius & Plebanus S. Sophiæ de Venetis, quibus cauſa, quæ inter Clericos Sanctæ Juſtinæ & A. Presbyterum, ſuper eo, quòd idem Presbyter Clericum ſe ipſius Eccleſiæ aſſerebat, agitari dignoſcitur, à nobis fuerat delegata, mandaſſent eidem ut memoratos Clericos, qui per Archipresbyterum Paduanum ad quem fuerat ſuper eodem negotio quoddam à nobis Reſcriptum obtentum, in quo, ſicut aſſeritur, de prioribus Literis mentio non fiebat, denunciati fuerunt excommunicationis ſententiæ ſubjacere, niſi prædictum Presbyterum in ſocium reciperent & in fratrem, idem Patriarcha denunciaret anathematis vinculo non ligatos: ipſe nolens eiſdem judicibus in hac parte parère, qui noſtra fungebantur autoritate, maximè cùm ven. fr. n. Caſtell. Epiſcopus ipſis ſuper hoc parendum non duxerit requiſitus, Clericis Sanctæ Mariæ Formoſæ mandatum ſupradictorum Judicum per ſuas literas nunciavit, quas dil. fil. n. Archidiaconus Caſtell. Plebanus ejuſdem Eccleſiæ legi publicè coram populo non permiſit.* Et infrà. *Unde conſiderans idem Patriarcha Archidiaconum ipſum per tantarum injuriarum exceſſum, non ſe tantummodo, ſed etiam Granden. Eccleſiam, imò nos ipſos*